

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 40. S. Adalbertus in Bohemiam revocatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

Sæculum X.
A. C. 995.

centiæ singularis ædificavit, in quo pars veræ Crucis, a Rege Ottone III. dono accepta, quæ complura miracula edidisse ferebatur, asservaretur, atque illud anno nongentesimo nonagesimo sexto, ordinationis suæ quarto, decima Septembris Deo solemniter consecravit.

§. XL.

S. Adalbertus in Bohemiam revocatur.

Act. SS.
Ben. Sæc. 5.
p. 870. Boll.
23. Apr. 10.
Il. p. 183.
Sur. vit. n.
25. p. 858.

In Bohemia Boleslaus Dux, intelligens quantum absente S. Adalberto periclitaretur Ecclesia, postquam cum Clericis suis consultasset, ad Willegisum Archiepiscopum Moguntinum nuncios misit, qui dicerent: *Aut remitte nobis Adalbertum, Pastorem nostrum, quod præprimis exoptamus, aut alium nobis ordina.* Archiepiscopus veritus, ne populus Neophytus in pristinos errores relaberetur, Romam misit Legatos duos, Radlam, S. Viri Discipulum, & Zraqum monachum, ambos Ducis fratres, cum epistolis, in quibus Papam rogabat, ut Adalbertum redire juberet. Igitur Johannes XV. Romæ in hac causa Synodum convocavit anno nongentesimo nonagesimo quarto. Diu tenuit contentio inter Legatos Episcopum suum repetentes, & Romanos tantum virum retinere cupientes. Sed vicerunt tandem Legati,

gati, dixitque Papa: *Reddimus vobis vi-* Sæculum X.
rum ea conditione, ut eum populus fide- A. C. 995.
ter custodiat, & præcipienti morem ge-
rat; si vero Bobemi in peccatis suis perse-
veraverint, merito pervicaces deseret.

Ita Legati Adalbertum reduxerunt, postquam annis quinque inter monachos eorundem institutum professus fuisset. Pragam pervenientem omnis populus obviam procedens inter maximæ lætitiæ signa excepit, & prolixè fidem & obedientiam in omnibus, quæcunque præcepturus esset, promisit. Sed brevi post pristino subeunte tepore in vitia, quæ paulo ante damnaverant, relapsi sunt. Cum viri cujusdam nobilis uxorem accusatam, quodcum Clerico adulterio libidinata esset, Mariti propinqui pro more Gentis ad pœnam capitis deposcerent, illa ad Episcopum confugit, qui ut misellæ vitam servaret, eam Monasterio feminarum S. Georgio Sacro inclusit, & homini fido clavem Ecclesiæ commisit. Adveniunt noctu ad ædes Episcopi mulieris infectatores, queruntur, quod obfisteret leges patriæ servantibus, & ream sibi tradi clamore ingenti postulant. Ille, fratres qui apud ipsum erant, osculatus, se se eorum precibus commendat. Tum in medium furiosorum ruens, *si me ad mortem quæritis, inquit, adsum.* Cui aliquis illorum: *Martyrii*

Hist. Eccles. Tom. XIII.

Y y

glo-

Sæculum X.
A. C. 995.

gloriam ambis, quam neutiquam consequeris. Sed nisi statim adulteram reddis, fratres tui in potestate nostra sunt, in quorum uxores, liberos, agros iram conceptam effundemus. Dum in istis jurgiis morantur, nescio quis proditor virum indicat, cui Episcopus loci, in quo femina delitescebat, custodiam commiserat. Hunc persecutores illico mortis intentatæ metu eo adigunt, ut aditum aperiret. Tum mulierem infelicem, altaris cornu frustra complexam, abstrahunt, & cervicem abscindunt.

aliavit. n. 16.
p. 867.

S. Adalbertus post reditum ad convertendos Hungaros, populos Bohemæ vicinos, animum adjiciens præmissis Prædicatoribus ipse eo se contulit, & prima Religionis Christianæ semina sparsit. Hungari illa tempestate Ducem venerabantur Geisam, cujus filium Adalbertus Sacro fonte abluit, vitæ Sanctitate postea illustrissimum.

S. Episcopus indocilis populi pervicacia irritatus, secundo Romam profectus, ad monasterium SS. Alexii & Bonifacii sub Regimine Leonis Abbatis, ejusdem qui Legati munere in Francia defunctus fuerat, rediit. In illo Monasterio versabantur Græci, sequentes Regulam S. Basilii, & Latini sequentes Regulam S. Benedicti. Porro ex utraque natione quatuor viri memoratu digni sunt, quos
singul-

singularia merita celebrabant. Græci Sæculum X. A. C. 995.
 quatuor erant, Gregorius Abbas, Nilus Pater, nempe ut puto S. Nilus Rosciannensis, Joannes Infirmus, Stratus, simplicitate & pietate Angelis comparandus. Quatuor Latinos, scilicet Joannem sapientia, Theodorum silentii studium, alterum Joannem innocentia, Leonem simplicem mirum donum prædicandi ex tempore Verbum Dei, commendabant. Leo olim Nonantulæ in Longobardia Abbas, postquam huic Monasterio annis duobus præfuisset, illud Ottoni Imperatori cum Baculo pastorali reddiderat. Mabill. Sæc. 5. p. 898. 903.
 Romam deinde veniens, in Canobio S. Bonifacii simplex monachus fuit, ubi vitam Sancto sine clausit. Hic alius est a Leone ejusdem Monasterii Abbate.

§. XLI.

Manso Abbas Cassinensis.

Aligerno Montis Cassini Abbati, anno nongentesimo octogesimo sexto vita functo, succedens Manso Monasterium annis decem rexit. Is antea S. Magni prope Fundos Abbas, Regimini Montis Cassini magis auctoritate Pandolfi, Principis Capuani, Propinqui sui, quam Monachorum consensu admotus est. Unde non nulli eorum præcipui ex illa domo migrare maluerunt, quam sub ejus potestate remanere. Ex illis postea duo ejusdem